

نگاه موافقان و مخالفان حکم دیوان عدالت اداری به حذف نام استادراهنما از مقالات استخراج شده از پایان نامه‌ها

اساتید مخالف، دانشجویان موافق

به گزارش «[فرهیختگان آنلاین](#)»، مدتی است اعتراض‌هایی از طرف دانشجویان پیرامون قید نام استاد در مقالات دانشجویان رشته‌های تحصیلات تکمیلی به‌خصوص مقالات استخراج شده از پایان‌نامه‌ها مطرح می‌شود. اعتراض‌هایی که مشکل اصلی آنها در دستورات دانشگاه و نشریات علمی و نحوه امتیازدهی نهفته است. براین اساس دانشجویان ملزم هستند نام استاد خود را به‌عنوان نویسنده اول و مسئول در مقالات خود بیاورند، با این کار دانشجویان هم امتیاز کمتری نسبت به استاد خود دریافت می‌کنند و هم مقاله‌ای که ممکن است به‌تنهایی آن را نوشته باشند، با استاد خود سهیم شوند. همین موضوع باعث شده یکی از دانشجویان علامه طباطبایی در شکایتی به دیوان عدالت اداری خواهان حذف تبصره 1 ماده 11 شیوه‌نامه نظارت بر اجرای دوره دکتری آموزشی- پژوهشی دانشگاه علامه طباطبایی مصوب 1394، مبنی بر درج شرط نویسنده مسئول بودن استادراهنما در مقالات علمی- پژوهشی مستخرج از رساله دکتری بشود. این دانشجو از دو جهت به این تبصره شکایت کرده است که اولاً چاپ مقالات دکتری باید همراه با نام استادراهنما باشد و ثانیاً نام استادراهنما به‌عنوان نویسنده مسئول مقاله نوشته شود. اول مردادماه دیوان عدالت اداری حکم خود را مبنی بر این شکایت صادر کرد و طرف دانشجو را گرفت.

براساس این حکم الزام دانشجو به درج نام استادراهنما به‌عنوان «نویسنده مسئول» مغایر قانون است؛ چراکه براساس قانون حمایت از حقوق مولفان، مصنفان و هنرمندان (اصلاحی 1389)، مقاله علمی- پژوهشی مستخرج از پایان‌نامه، اثر حقوقی مستقلی است که پدیدآورنده آن دانشجو است و مالک فکری آن محسوب می‌شود و استادراهنما صرفاً وظیفه نظارت بر آن را دارد و طبق آن شیوه‌نامه نظارت بر اجرای دوره دکتری آموزشی- پژوهشی دانشگاه علامه طباطبایی بخشی را که ناظر بر شرط نویسنده مسئول بودن استادراهنما در مقالات علمی و پژوهشی مستخرج از رساله دکتری است، باطل کرد. به همین خاطر گفت و گویی با چند تن از دانشجویان و اساتید دانشگاه پیرامون این موضوع داشتیم.

استادراهنما کاری نمی‌کند!

شاید بتوان این حکم دیوان عدالت اداری را گام تازه‌ای در جهت احقاق حقوق دانشجویان تحصیلات تکمیلی دانست که تاکنون مجبور بوده‌اند مقالات خود را با نام استاد به چاپ برسانند. در همین مورد رحیمی، دانشجوی دکتری دانشگاه تهران ابتدا با اشاره به این موضوع که هنوز رانت چاپ مقالات وجود دارد، گفت: «یک قانون نانوشته وجود دارد که بیشتر اساتید از آن

یادداشت

[جشنواره «امامت و مهدویت» دانشگاه...](#)

محمد مهدی میرزائی

[منافقین و فرار از واقعیت تاریخ](#)

رضا زنگنه

[وزارت علوم به ماجرای دانشکده ادبیات...](#)

علی پاشایی بیدار

[چرا ارزش گذاری دارایی‌های نامشهود...](#)

الهه صالحی

[روایت رشد در دل نشریات دانشجویی](#)

بهروز حاجیان‌تهرانی

[تفکیک تولیدکننده و مونتاژکار تجهیزات...](#)

علی حیدری

[نقدی بر قانون «خدمت پزشکان و پیراپزشکان»](#)

علی مهرآور

[فرزندان ایران...](#)

سعید نجبا

[اهمیت صورت‌بندی مساله در آینه افزایش...](#)

زهرا محسنی‌فر

[مهاجر سرزمین آفتاب](#)

مهدی پیش‌بین

[دیپلماسی فعال اقتصادی دولت سیزدهم در کمتر...](#)

پربازدیدها

[دیزنی همجنس‌باز شده، باخت](#)[شورش اجتماعی 1401؛ از خانه تا خیابان](#)[تیم ملی از جام ملت‌ها چه می‌خواهد؟](#)[جام جهانی قطر و کلاس درس دیپلماسی](#)[جانشین بردیف از اروپا می‌آید؟](#)[شطرنج نفتی، باروسیه](#)[همه قانون اساسی را اجرا کنید](#)[۱۰۳ درصد درآمد مالیاتی امسال محقق شد](#)[پاداش‌هایی که در دسرساز شد](#)[روزگار تلخ حکمرانی هشتگ‌ها بر سینما](#)

آخرین اخبار

ایران به جنگجویان خیابانی رحم نمیکنند

مجلات رشد تیراژ میلیونی دارد

رشد در حال افت

سوءاستفاده حداکثری از اروپا

باید هاب‌سازی ایران را عوض کنیم

چند کیلو خرما برای مراسم ...

بله؛ الماس درخشان تاریخ سلسائو

ایران از ۳ تیم صعودکننده آسیا بهتر است

حلالی: باشگاه‌ها برای جوان‌گرایی در تیم ملی کار

چندانی نکردند

لیگ برتری‌ها نیم فصل وارد تقویم جام حذفی می‌شوند

عبسی سرخپوش می‌ماند؟

برنامه ویژه پرسپولیس برای دربی

تغییر زمان دربی؟ بعید است چون همه برنامه‌ها به هم

می‌ریزد

ما را به خیر تو امید نیست

ارائه 344 میلیارد تسهیلات بانکی به دانشجویان در سال

گذشته

سه‌م 11 درصدی صنایع فناورانه از GDP آمریکا

اعتصاب کامیون دارها دروغ است، اعتراضشان واقعی

از سخنگوی وزارت راه و مسکن تا اعضای کمیسیون عمران

مجلس، کسی حاضر به پاسخگویی و صحبت پیرامون مشکل

همیشگی مسکن نشد

عکس یادگاری بازیکنان استرالیا با مسی بعد حذف از جام

جهانی

بازگانی

مرتبط ها

پیشرفت نوآوری در چین از مسیر دانشگاه‌ها می‌گذرد

راه حل مشکل کم‌آبی ساخت سدهای زیرزمینی است

رشد 25 درصدی تولیدات علمی دانشگاه آزاد در 3 سال اخیر

افزایش 45 درصدی رجوع به مقاله‌های علمی دانشگاه آزاد

چین شریک علمی خوبی برای ایران خواهد بود

وابستگی به بودجه نفت؛ سد کاربردی سازی مقالات

رشد نانو در همه حوزه‌ها جز مقالات

هت تریک صدرنشینی در مجلات علمی ایران

پایان نامه‌ها از تعلیم و تربیت اجتماعی می‌گویند

شبکه علمی اساتید طراحی و راه‌اندازی می‌شود

این دانشجوی دکتری گلایه خود را این‌گونه بیان می‌کند: «استاد راهنما مبلغی را در ازای همکاری با دانشجو دریافت می‌کند، در صورتی که وظیفه او راهنمایی دانشجو است. پس عملاً الزامی برای ثبت اسم استاد راهنما وجود ندارد، زیرا حتی یک کلام از مقاله یا پایان‌نامه را استاد راهنما ننوشته است. طبق اساسنامه حتی یک کلمه از پایان‌نامه متوجه استاد نبوده و اگر پایان‌نامه و مقاله‌ای دارای ایراد باشد، نقص آن برعهده نگارنده و پژوهشگر است. در این روند استاد راهنما به‌طور کلی راهنمایی‌هایی را انجام می‌دهد و به دانشجو می‌گوید چه اقداماتی را انجام دهد، اما سایر موضوعات آن از جمله تحقیقات و جزئیات را محقق جلو برده است. جالب آنجاست اگر محقق اشتباه کرده باشد، اساتید خطایی را برعهده نمی‌گیرند، اما می‌خواهند از سود آن که همان امتیازات چاپ مقاله است، استفاده کنند، بدون آنکه ذره‌ای تلاش کرده باشند.»

این دانشجو می‌گوید: «حذف نام استاد راهنما چنانکه گفته شد، باعث دشوار شدن چاپ مقاله در ژورنال‌ها و نشریات داخلی می‌شود، البته اگر دانشجو بتواند مقاله خود را برای نشریات علمی خارجی بفرستد؛ به خاطر اینکه چنین عنوان‌هایی برای آنها اهمیت ندارد، در واقع به شرط داشتن کیفیت، مقاله چاپ می‌شود.» او ادامه می‌دهد: «این اقدام، کار بسیار خوبی است، چون عملاً استاد راهنما کار چندانی برای نوشتن پایان‌نامه یا مقاله نکرده است که بخواهیم نام او را در ابتدای مقاله منتشر کنیم.»

زحمات دانشجو به نام اساتید

شکوهی یکی دیگر از دانشجویان دکتری دانشگاه تهران این گام را به نفع دانشجو دانسته و گفت: «این گام یقیناً به نفع دانشجویان است و باعث می‌شود اساتید براساس پایه‌های دقیق‌تری ارتقا پیدا کنند، چراکه یکی از ملاک‌های ارتقای مراتب دانشگاهی اساتید مقالاتی است که دانشجویان زحمت نگارش آن را برعهده دارند، اما نام استاد به‌عنوان پژوهشگر در آنها نوشته می‌شود.»

او گفت: «فرض کنیم من استاد هستم و سالی چند دانشجو دارم که حداقل پایان‌نامه یا دکتری را با من برداشته‌اند، به راحتی پس از چند سال می‌توانم 10 تا 20 پایان‌نامه و به تبع آن مقاله داشته باشم، بدون اینکه کار خاصی انجام داده باشم. مساله اینجاست که این موضوع به پایه‌ای برای ارتقای اساتید تبدیل شده است و حتی نوعی رکود علمی را در برخی اساتید به وجود آورده، چراکه مقالات اساتید به این سبب که استاد راهنمای دانشجویان هستند به صورت اتومات توسط دانشجویان نوشته می‌شود و عملاً اقدام خاصی برای تولید مقاله توسط اساتید صورت نمی‌گیرد. در پایان‌نامه‌ها و مقالات عملاً اساتید راهنما کار چندانی انجام نمی‌دهند و گاهی حتی راهنمایی خاصی هم نمی‌کنند، در واقع اکثر این خود دانشجو است که کار را پیش می‌برد. به‌عنوان مثال من 99% کارهای مقاله خودم را پیش بردم و استاد اصلاً راهنمایی خاصی نکرد.»

او گفت: «معمولاً مرسوم است از بابت احترام و اینکه مجلات علمی مقاله را برای چاپ قبول کنند، نام استاد به‌عنوان نویسنده مسئول منتشر شود و به همین دلیل اعتبار مقاله از آن استاد می‌شود. در اینجا حق دانشجو ضایع می‌شود، چراکه استاد راهنما کار خاصی انجام نداده است، اما بیشتر امتیاز مقاله برای استاد راهنما ثبت می‌شود و با آنکه دانشجو همه کارها را انجام داده است عایدی خاصی از این طریق نصیبش نمی‌شود ولی استاد از همین طریق می‌تواند پیشرفت کند.»

شکوهی گفت: «مدتی پیش در یکی از سایت‌های آماری پیرامون مقالات، آمار عجیبی دیدم؛ علی‌ریبی، سخنگوی دولت از سال 88 تا 95، 232 مقاله داشته است. اگر مثبت فکر کنیم و بگوییم کپی یا تقلب وجود نداشته، خیلی از این مقالات برای دانشجویان بوده که پایه‌ای برای ارتقای اساتید شده است.» او ادامه داد: «این موضوع از این جهت می‌تواند مطلوب باشد که دانشجو استفاده خود را از مقالات و پایان‌نامه‌های خود داشته باشد. استاد از دانشجو استفاده می‌کند، از طرفی پول استاد راهنمایی خود را نیز دریافت و به واسطه این مقالات ارتقا پیدا می‌کند و با آنکه عملاً راهنمایی خاصی انجام نداده، این مقالات در رزومه وی ثبت می‌شود.» این دانشجوی دکتری ادامه داد: «یکی از موضوعاتی که نشان می‌دهد اساتید راهنما کار خاصی انجام نمی‌دهند، این است که اگر از خیابان انقلاب یک مقاله بخرد و آن را به استاد راهنما تحویل دهید، استاد متوجه این موضوع نمی‌شود. اگر استاد راهنما واقعا در این سیستم دخیل باشد، عملاً چنین اتفاقی نخواهد افتاد. اما شاهد آن هستیم که استاد راهنما اصلاً در جریان امور نیست. حال چگونه است که نام استاد راهنما به‌عنوان نویسنده مسئول مقاله قید می‌شود. حتی در برخی مقالات و پایان‌نامه‌ها برخی دانشجویان دست به آمارسازی نیز می‌زنند، اما استاد راهنما اصلاً متوجه نمی‌شود. همه اینها نشان‌دهنده آن است که اتفاق اخیر می‌تواند به نفع دانشجویان باشد و البته روند ارتقای اساتید تصحیح شود و هر فردی نتیجه زحمات خود را دریافت کند.»

استادراهنما با دانشجویی کار می‌کند، عملاً بار اصلی روی دانشجو است. برای مثال استادراهنمای خودم با آنکه از پایان‌نامه راضی بود، تنها زمانی پایان‌نامه من را دید که تکمیل شده بود و فقط آن را مطالعه کرد. در همین روند می‌شود گفت وقتی مقاله‌ای از این پایان‌نامه به دست می‌آید، هیچ ارتباطی با استادراهنما ندارد؛ چراکه هیچ کار علمی‌ای برای آن انجام نداده است. بیشتر اوقات استاد برای اینکه کاری روی مقاله انجام نداده حتی نمی‌داند مقاله در مورد چه چیزی است.»

او نیز در رابطه با اعمال سختگیری در روند چاپ مقاله دانشجویان در ژورنال‌های داخلی، گفت: «اما زمانی که دانشجویان برای چاپ مقاله سراغ مجله‌ای می‌روند این خلأ وجود دارد که اگر نام استاد نباشد، مقاله چاپ نمی‌شود یا سختگیرانه چاپ می‌شود.»

این دانشجوی مقطع دکتری ادامه داد: «پولی که استاد دریافت می‌کند به این دلیل است که بتواند دانشجوی خود را پرورش دهد، اما در دانشگاه‌ها چنین اتفاقی نمی‌افتد. در دانشگاه‌های ما یک معامله دوسر سود برای استاد رخ می‌دهد، از طرفی استاد با آنکه کاری برای مقاله انجام نداده، با توجه به بودن اسم استادراهنما به‌عنوان نویسنده مسئول امتیاز آن را دریافت کرده و می‌تواند از امتیازهای ارتقای آن استفاده کند، از طرفی مبلغی را در این زمینه دریافت کرده است. البته برخی اساتید حق را رعایت می‌کنند.»

او از ذی‌نفع دانستن دانشگاه در مقالات دانشجویان نیز گلایه کرده و گفت: «دانشگاه و استادراهنما خود را به‌عنوان ذی‌نفع می‌دانند و عملاً زمانی که فرد قصد چاپ کردن مقاله یا انتشار آن به صورت کتاب را دارد، باید مجوز این دو را دریافت کند. زمانی که دانشجو برای نوشتن مقاله خود بیشتر اقدامات علمی را انجام داده است، این موضوع که بدون اجازه استادراهنما و دانشگاه چاپ نمی‌شود، نمود خوبی ندارد و یک نوع بی‌رغبتی برای دانشجویان ایجاد خواهد کرد.»

نادیان گفت: «دانشجویان در روند فعلی متضرر شده و به‌عنوان پله‌ای برای رشد استاد محسوب می‌شوند، زیرا زمانی که مقاله با نام نویسنده مسئول دیگری چاپ می‌شود، عمده امتیاز برای آن فرد آورده می‌شود. این در صورتی است که استادراهنما زحمت بسیار کمتری نسبت به دانشجو کشیده. در نهایت باید گفت دیوان عدالت اداری گام بسیار خوبی را در دفاع از حقوق دانشجویان برداشته است.»

توهینی به جامعه علمی کشور

علی‌اشرف نظری، عضو هیات علمی دانشگاه تهران نیز در ادامه با تایید سخنان دیگر افراد موافق می‌گوید: «از ابتدا ایده من این بوده که در رساله، پایان‌نامه، مقاله یا هر چیز دیگری که حاصل زحمت دانشجو است، الزامی برای اینکه اسم افراد دیگری در آن قرار بگیرد، وجود نداشته باشد. البته این مساله متأسفانه رایج شده و فقط زمانی که دانشجو زحمت بسیاری کشیده و می‌خواهد مقاله‌ای به چاپ برساند، باید این‌گونه عمل کند.»

او افزود: «مجله‌هایی هستند که ادعا می‌کنند ما فقط فلان دکتر و استاد را می‌شناسیم و از نام آنها استفاده می‌کنند، در حالی‌که اصلاً به محتوا توجه نمی‌کنند. ایده کلی من این بوده که این روش مرسوم غلط است. در دانشگاه تهران هم از ابتدا چنین روشی در گروه علوم سیاسی مرسوم نبوده و استادان پیشکسوت که ما از محضر آنان استفاده کردیم و دانشجویانشان بودیم، با مناعت‌طبع و حتی با اصرار ما دانشجویان آن موقع حاضر به پذیرش چنین چیزی نمی‌شدند.»

این استاد دانشگاه تهران ادامه می‌دهد: «استاد راهنمای خودم را اگر بخواهم مثال بزنم، به هیچ عنوان الزامی از طرف ایشان وجود نداشت و ایشان اصلاً الزامی به اینکه ما دانشجویان با نام او حتماً مقاله‌ای چاپ کنیم، نداشتند. بنده پیشنهادم این است که هرکسی حاصل زحمات خود را منتشر کند؛ به نظرم این‌گونه عمل کردن در چارچوب احترام به اصل نگارش علمی حقوق نویسنده شایسته‌تر است.»

او افزود: «اگر اغلب اساتید موردنظر مشارکتی در کار یا مقاله داشته باشند، یک بحث دیگر است. حتی اگر بازبینی خاصی انجام دهند و پوشه اولیه را نیز نگهداری کنند، نشان می‌دهد چقدر در کار مشارکت داشته‌اند. باز هم حرفی نیست، اما متأسفانه روال جاری نشان می‌دهد یک‌سری افراد بی‌آنکه هیچ نقشی در کار، محتوا و تحقیقات داشته باشند، اسم‌شان را اضافه می‌کنند، به خاطر این است که برخی اساتید در کتاب «روش پژوهش و نگارش علمی» که نوشته خودم است، حدود 300 مقاله

است.»

اشرف نظری می‌گوید: «همین نکته برای جامعه علمی کشور توهین است. در گذشته اصلا اینچنین نبود و اساتید به این شکل عمل نمی‌کردند. ما باید مقید باشیم کاری که برای ما نیست، حتی اگر تلاشی هم برای بازبینی یا ارزیابی کار داشته باشیم، اسم خودمان را به‌عنوان نویسنده چاپ کنیم، بلکه از او به‌عنوان یک داور، ارزیاب یا کسی که از او مشورت فکری گرفته شده است، یاد شود نه به‌عنوان کسی که نویسنده کار است.»

حداقل سهم استادراهنما 50 درصد است

به نظر می‌رسد مسئولان دانشگاهی نظر متفاوتی نسبت به دانشجویان پیرامون این مساله دارند، سیدحسین حسینی، معاون آموزشی دانشگاه تهران رای دیوان عدالت اداری را رای عجیبی دانست و گفت: «اتفاق عجیبی رخ داده است، پایان‌نامه یک طرح تحقیقاتی است که موضوع آن توسط استادراهنما تصویب می‌شود، بنابراین ایده طرح با استادراهنماست. از طرفی ممکن است در حوزه‌هایی مانند علوم انسانی نیازی به پشتیبانی مالی وجود نداشته باشد اما در حوزه‌های فنی، کشاورزی و... طرح‌هایی هستند که نیاز به پشتیبانی مالی دارند یعنی استاد باید با کمک از گزنت پژوهشی خود این موضوع را پشتیبانی کند و اگر این پشتیبانی صورت نگیرد قطعاً پایان‌نامه و مقاله به جایی نخواهد رسید. بنابراین موضوع اصلا کاملا برعکس است.»

حسینی اما نظر عجیبی پیرامون مالکیت مقالات دارد و معتقد است که استادراهنما حداقل سهمی 50 درصدی از مقالات دانشجویان دارد. او ادامه می‌دهد: «از لحاظ مالکیت مادی و معنوی سهمی که باید برای طرفین قائل شویم، سهمی 50-50 است.»

او پیرامون دلایل استفاده از نام استادراهنما به‌عنوان استاد مسئول نیز گفت: «در دانشگاه نیز گفته می‌شود که حتما نویسنده اول در مقالاتی که از پایان‌نامه استخراج می‌شود، اسم دانشجو به‌عنوان اسم نویسنده مسئول آورده شود، ولی نویسنده مسئول بودن از این جهت اهمیت دارد که هر اتفاقی که صورت گیرد باید یک نفر که شخصیت حقوقی دارد پیگیر آن باشد، به همین دلیل عضو هیات علمی به دلیل داشتن این نوع شخصیت و به این دلیل که می‌تواند اگر مقاله‌ای در مجله‌ای بی‌کیفیت چاپ شود، پاسخگو باشد.»

حسینی ادامه می‌دهد: «چیزی که اکنون ترویج می‌شود و سهم ما نسبت به دنیا در آن کم است، ترویج مشارکت علمی گروهی است، خلاف آنچه فکر می‌کنیم انتشار مقاله به نام یک نفر یک عمل پسندیده علمی نیست، بلکه میانگین تعداد افرادی که در مقالات خارجی در حوزه‌های فنی منتشر می‌شود بالای هفت نفر و در حوزه علوم انسانی بالای سه، چهار نفر است. عملاً انفرادی پیش رفتن ما امر پسندیده‌ای در این زمینه نیست.»

چاپ مقاله بدون اسم استاد راهنما ممنوع

غلامرضا وثوقی، مدیر تحصیلات تکمیلی دانشگاه صنعتی شریف نیز با مخالفت با حکم دیوان عدالت اداری گفت: «نظر شخصی من این است که اگر چنانچه استاد راهنما نقش در پیشبرد علمی مقاله داشته باشد قاعدتا نقش ایشان در مقاله عنوان بشود، مگر اینکه حضور استاد در نوشتن مقاله کم باشد.»

وثوقی نیز همان ایراد اعتبار مقالات را آورد و گفت: «وقتی رساله دکتری با نام یک دانشگاه صحت و اصالت پیدا می‌کند، اگر پس از آن خدش‌های در اعتبار مقاله چاپ شده در مجله‌ای به وجود بیاید، چه کسی پاسخگوی آن مجله خواهد بود. از طرفی قاعدتا لازم است تا کیفیت علمی مقاله توسط استادی تایید شود و اگر نام استادی نباشد، یعنی نظارت و مسئولیت صحت متوجه دانشجویی می‌شود که پس از فارغ‌التحصیلی دیگر در دانشگاه هیچ مسئولیتی ندارد و ضرر و زیان اشتباه در مقاله معطوف به دانشگاه می‌شود در صورتی که استاد ماندگاری دارد.»

او ادامه می‌دهد: «70 تا 80 درصد کار مقالات را دانشجویان انجام می‌دهند اما چاپ مقاله بدون نام استاد یقیناً اشکال دارد. هرچند نقش خود را جزئی بدانند و در مواردی استاد اگر نقشی نداشته باشد در مقاله اسم خود را نمی‌آورد.»

* نویسنده: امین خلیق روزنامه نگار

پایان‌نامه

مقالات

استادراهنما

دیوان عدالت اداری

نام	نظر شما
پست الکترونیک	
7697	

ارسال

+2

-0

پاسخ

15:25 - 1400/04/10

زینب موسوی

با سلام

بله این یک ظلم آشکار است به دانشجو دکتری که زحمت صفر تا صد مقاله حتی هزینه هایی که می پردازد و من خودم در دانشگاه آزاد قم استاد راهنما هیچ کمکی در یک خط رساله و مقالات نداشته است و هر روز منتظر چاپ مقالات که من برایشان چه زحمتهای و بی خوابی و هزینه متحمل شدم وبعد به استاد راهنمای بی سواد و بی مسئولیت باید چاپ شود آیا در نظام آموزشی تحصیلات تکمیلی از این ظلم بر دانشجو ظلمی دیگر وجود دارد

استادی که با مقالات من دانشیار ویا استاد تمام میشود انشاء الله از گلویش پایین نرود

خبرنامه

جهت اطلاع از آخرین مطالب ایمیل خود را وارد کنید

ایمیل خود را وارد کنید

ثبت

تماس با روزنامه «فرهیختگان»

صاحب امتیاز: دانشگاه آزاد اسلامی

مدیر مسئول: محمد امین ایمانجانی

خیابان حافظ- روبروی تالار بورس

تلفن: ۰۲۱۶۲۹۹۴۹۵

کد پستی: ۱۱۳۵۶۳۳۸۱۶

کلیه حقوق مادی و معنوی این سایت، متعلق به «روزنامه فرهیختگان» است و استفاده از مطالب آن با ذکر منبع، بلا مانع است.